

det yderste Dieblit, da en Afgjørelse i denne Sag kan og maa lages, vil Regjeringen selv, hvis det er dens egentlige Grundstandpunkt, dens Hjertens Mening, deri finde en stærk Dødsdring til at gjøre endnu et sidste Forsøg paa Anlægget af den syd- og vestjydske Bane, dets saaledes, at vi først anlægge den sydjydske Bane i to Aar, fra nu til 1874, og derpaa den vestjydske i de to Aar fra 1874 til 1876. Det kan ikke siges, at der derved sker nogen Standsning i Anlægget, saaledes som jeg har hørt fra forskellige Sider. Jeg anser det ganske vist for urigtigt, at der staaes, thi det er i mange Henseender heldigt, at der er en Kontinuitet, en Fortsættelse, det er heldigt med Hensyn til hele Anlægsmateriellet, som overføres fra det ene til det andet Baneanlæg; men en Standsning er heller ikke nødvendig, naar vi først anlægge den sydjydske og dernæst den vestjydske Bane. Og hvad vinde vi derved. Vi ville vinde, at vi taar og i det følgende Finantsaar ville spare hvert Aar 1 Million Rb., at vi ville spare saa Meget, at vi efter al Sandsynlighed i det forstkommende Finantsaar kunne undgaa en Indkomstskat, spare saa Meget, at vi ville staa langt friere overfor det nærmest følgende Finantsaar, og vi ville kunne i det derefter følgende Finantsaar diskutere Maaden, hvorpaa vi skulle tilveiebringe en Indkomstskat, uden det haarde Tryk, absolut at skulle have en Indkomstskat af den Størrelse, som vi have høvt i et Par foregaaende Aar. Jeg tror, at dette er et Moment, der maa være af Betydning ikke blot overfor Regjeringen, som selvfølgelig ønsker at yde Thinget og Rigsdagen af den Frihed i Diskussionen, som Thinget og Rigsdagen selv ønsker, men ogsaa overfor mange ærede Medlemmer, der have mere eller mindre Betænkthedsfølelse ved en Indkomstskat som den, vi nu have vedtaget, og som føle sig kun halvveis tilfredsstillende ved den sidst vedtagne Indkomstskatlov. Jeg haaber, at disse Bemærkninger ikke ville støde noget af de ærede vestjydske Medlemmer. Jeg nærer den samme Mening som her af de ærede Herre, at Vestjylland i samme Grad som det øvrige Land, der nu overalt har faaet Jernbaner, har et moralsk Krav paa Jernba-

ner, og at det ifølge den meget omtalte Expropriationslov har tildeels endogfaa et retligt Krav paa Jernbaneanlæg; men jeg tror ikke, at enten det moralske eller det juridiske Krav tilfidesættes derved, at Anlægget udskydes et Par Aar.

Finantsministeren: Der er under Forhandlingerne saavel i Formiddags som i Aften fremkommet adskillige Spørgsmaal og Paastaaender angaaende mere eller mindre vigtige Genselvstændigheder, som foreligger til Behandling gennem Finantsloven. Jeg tilstaaer, at det har været mig noget ubentet, at de ere komne netop idag og ikke igaar, idet nemlig de Ministerne, som nærmest vare kaldede til at svare derpaa, igaar vare tilstede, hvilket de ikke have kunnet være idag, navnlig har min ærede Kollega, Indenrigsministeren, hvis jeg ikke tager fejl, været beskæftiget i det andet Thing, og han har først for et Dieblit siden faaet at vide, at her var Møde i Aften. Han vilde ganske sikkert have kunnet besvare adskillige Spørgsmaal, paa hvilke jeg ikke ser mig istand til at svare, da jeg ikke kan være inde i den Administration, som findes under Indenrigsministeriet. Simidlertid træffer det sig dog saa, at der er et Par af de Punkter vedkommende Indenrigsministeriet, hvormed jeg tilfældig har Dødsdringen, som jeg kan give de ærede Medlemmer, saaledes navnlig med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev reist i Formiddags, om man tænkte paa at anlægge en Jernbane fra Holstebro lige syd paa. Dette Spørgsmaal tror jeg at kunne besvare benægtende; det er mig bekendt, at Indenrigsministeren aldeles ikke tilsigter noget Saadant. Ligeledes falder det Spørgsmaal, hvorfor Indenrigsministeren ikke havde sørget for at faa Esbjerg Havn færdig, da den efter Lovens Skulde være færdig til eet Tidspunkt og efter Kontrakten til et andet, men dette Spørgsmaal synes det mig, at den ærede Førespørgeren maa kunne besvare sig selv, thi da Indenrigsministeren kontraktmæssig har bundet vedkommende Entrepreneur til at være færdig med Havnen til et vist Tidspunkt, som først er den nærværende Tid, har det jo været umuligt for Ministeren at sørge for, at den blev færdig